

ПРЕС КЛИПИНГ

3-4.новембар 2012.

НАСЛОВИ

Држава не планира враћање дугова привреди;(стр.2)

Пирот: Радницима откази милији од посла; (стр.3)

Младима кафићи милији од посла; (стр.4)

Хоће ли „Петрохемија” у стечај?;(стр.7)

У здравству 15.000 запослених ради без уговора са РФЗО;(стр.8)

Само 500 слепих и слабовидих особа има посао;(стр.10)

Узбуњиваче малтретирају и кажњавају на послу;(стр.11)

Држава не планира враћање дугова привреди

Тањуг

Буџет за идућу годину није предвидео враћање дуга привреди од 1,2 милијарди евра, сматра председник Асоцијације малих и средњих предузећа Милан Кнежевић

Буџет за идућу годину није предвидео враћање дуга привреди од 1,2 милијарди евра, изјавио је у недељу председник Асоцијације малих и средњих предузећа Милан Кнежевић.

Толико дугују привреди, према речима Кнежевића, јавна предузећа, локалне самоуправе и држава.

Кнежевић је рекао за Тањуг да влада амбициозно планира да смањи буџетски дефицит у наредној години за милијарду евра, али да ће, са друге стране, за толико умањити и тражњу.

(НЕ)РЕАЛНООн тврди да уштеде и усклађивање дефицита буџета на 3,6 одсто БДП - а није реално, уз опаску да на то упозорава и Међународни монетарни фонд (ММФ), због чега је преговоре са Србијом свео на ниво техничких разговора.

Нема говора о томе да приходи од ПДВ-а буду повећани за 33 милијарде динара са толико умањеном куповном моћи грађана, нити да буџет има скоро исти толики приход од пореза на добит предузећа, тврди Кнежевић.

У трећем кварталу ове године, како је рекао, пад бруто домаћег производа је био 2,2 одсто, пад тражње пет процената, а пад промета у малопродајама, такође, пет процената.

"Имамо све негативне трендове и ако томе додамо јако мали обим иностраних инвестиција, не видим на чему онда градити оптимизам у идућој години", казао је он додајући да имамо и високу стопу инфлације, нестабилан курс и даље смањивање агрегатне тражње.

Кнежевић је додао да нису реално пројектовани ни трошкови који се односе на куповину роба и услуга.

Он је истакао да је позитивно што је држава започела радикалну борбу проитив корупције, која је системски проблем.

Када је у питању рад Националног савета са привредни опоравак земље - очигледно је, према његовим речима, да је влада хтела да "прошири утицај одређених послодавачких организација и група, па заједно са њима и синдикатима пронађе будућу матрицу социјално-економског понашања".

"Оно што је нас дубоко интриговало је чињеница да је у Националном савету чак шест људи из Клуба привредник, а то су људи који се баве тајкунским пословима и имају само један захтев - да добију јефтине кредите, обезбеђен низак увоз и низак курс, али и да имају, по могућности, доминантан положај на тржишту", истакао је Кнежевић.

На предлог потпредседника Владе Србије Александра Вучића, три члана Асоцијације малих и средњих предузећа ући ће у Савет за привредни опоравак, рекао је Кнежевић.

Асоцијација ће покушати својим предлозима да заступа велики део малих и средњих предузећа и предузетника Србије, чији су проблеми специфични и не односе се на проблеме који су до сад разматрани, закључио је Кнежевић.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:404126-Pirot-Radnicima-otkazi-miliji-od-posla>

Пирот: Радницима откази милији од посла

В. ЂИРИЋ

Неочекивани проблеми око почетка рада компаније "АХ-Мура-Први мај" у Пироту

КОМПАНИЈА "АХ-Мура-Први мај", која је настала другом приватизацијом познате модне куће у Пироту, суочила се са непланираним проблемима на самом старту. Наиме, највећи број "првомајаца" је прихватио социјални програм и одлазак на биро, односно отпремнине, уместо да нађе нови посао у поменутој новоформираној фирми.

Званичних података нема, али незадовољни радници кажу да се за прелазак у нову фирму изјаснило око стотинак радника, за социјални програм око 270, док је нови послодавац понудио 500 првих уговора о раду. Разлог за то је што је нови газда понудио нето плату од 16.000 динара. После притисака запослених, понуда је повећана на 20.000 динара.

- У фабрици су остали они који имају мање од десет година радног стажа и који буквално немају куд. Не исплати им се социјални програм који подразумева исплату 300 евра по години стажа или десет просечних плата. За оне који имају 35 и више година стажа предвиђено је упућивање на биро, уз накнаду од 80 одсто плате. До сада смо много пута преварени. Осим тога, у протеклом периоду није ништа учињено за побољшање услова рада. Више волимо "врапца у руци него голуба на грани" - рекли су нам на изласку из фабрике Аца Марјановић, Боркица Игњатовић, Марија Војоводић, Соња Митић који су као и многе њихове напустили фабрику.

ПОМОЋ ДРЖАВЕ

МОЈЦА Луканчич је купила део "Првог маја" за око 2,1 милион евра. Обавезала се најпре да запосли 1.100 радника, а до краја године још око 200 уз субвенције државе од по 5.000 евра по радном месту.

Младима кафићи милији од посла

Биљана СТЈЕЉА

Колико се млади труде да дођу до првог радног места и колико им то у оваквом економском амбијенту полази за руком. На бироу 206.000 млађих од 30 година. Чак 40.000 нема ни средњу школу

Замерају им недовољну ангажованост, незаинтересованост, кашњење, лошу комуникацију

РАДНО место заиста не вреба иза сваког ћошка, али се млади - истини за вољу - и не убијају од труда да до њега дођу. Ово је макар закључак до којег су заједничким снагама дошли истраживачи из синдиката, послодавци и аналитичари из Националне службе за запошљавање. А и када га нађу, утисак је њихових шефова, радије хватају кривине него што се труде да оставе добар утисак.

Да ли је за овакву слику крива држава, или “нове генерације”, дилема је налик оној “кокошка - јаје”, али се околности недвосмислено преплићу. Ни привреда у коми, историјска стопа незапослености и потпуни хаос на тржишту рада, нису ветар у леђа армији са бироа, али од чекања да олуја прође - поручују из НСЗ - нема ништа.

- Свака друга млада особа у Србији нема посао, док је стопа незапослености тог дела становништва једна од највећих у Европи - каже Дејан Јовановић, директор Националне службе за запошљавање. - Ипак, управо они два пута брже долазе до посла од осталих учесника на тржишту рада па не би требало губити наду.

Према његовим рачуницама, млађи од 30 година на посао чекају скоро две године, а “пролазно време” оних мало старијих је око 45 месеци. Факултет свакако помаже, наглашава Јовановић, а школа се ипак - кад тад - исплати.

ПРЕПОРУКА И ВЕЗАПОСЛОДАВЦИ у области трговине су у анкети потврдили да су више од половине радника запослили “путем препоруке”, а значајан удео оваквог начина запошљавања је и у грађевинарству и финансијској делатности (скоро сваки трећи је дошао “преко везе”).

- Између 60.000 и 70.000 младих са наше евиденције добије посао сваке године, па се и у наредном периоду очекује макар толики учинак - додаје Јовановић. - А генератори нових радних места биће мала предузећа и то у области трговине, пољопривреде и саобраћаја.

Јовановић сабира да на бироу у овом часу посао чека 206.000 млађих од 30 година, али чак њих 40.000 нема ни средњу школу, а поједини ни основну.

- Такав је податак поражавајући - закључује први човек НСЗ.

На школски систем у Србији већ се годинама нижу приговори. Осим што се производе кадрови који више никоме нису потребни, ни ови актуелни нису добро обучени, ни хвале вредни. Пракса мањка у готово свим делатностима, па није реткост да се послодавци жале да школовани пекари не умеју да замесе бурека, а дипломирани правници да напишу жалбу.

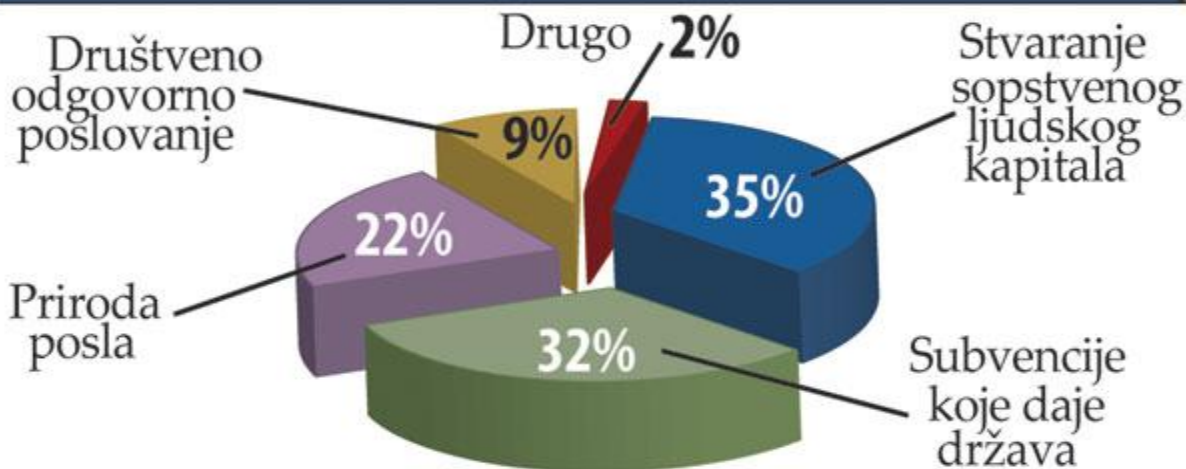
- Замерају им недовољну ангажованост, незаинтересованост, кашњење, лошу комуникацију, неозбиљност и недостатак стрпљења - предочава Небојша Атанацковић, председник Уније послодаваца Србије. - А то незнање кошта. Према неким проценама, послодавац у просеку

треба да уложи и по неколико хиљада евра да би обучио запосленог да добро обавља сопствени посао.

У УПС каже да чак 39 одсто послодаваца зато организује додатне обуке и усавршавања. Али са друге стране, примећују и сами, тек 38 одсто њих организује стручну праксу. Зато је списак приговора на рачун радних навика генерација које долазе све дужи:

- Главне примедбе на рад новозапослених младих лица разликују се у односу на делатност, па им послодавци из области трговине замерају немар, неуредно возило, недостатак стрпљења, пословну (не)културу... У грађевинској делатности примедбе се односе на недовољно радно искуство, несналажљивост, “забушавање” док други раде, површност, док је за финансијску делатност карактеристично то што послодавци инсистирају на задацима који обављају запослени са искуством и немају стрпљења за постепено увођење у посао.

■ MOTIVI ZA ANGAŽOVANJE MLADIH LICA BEZ RADNOG ISKUSTVA

На ову “мањкавост система” указују све гласније и унутар самог система.

- На завршним годинама школа и факултета потребно је обезбедити већи обим стручне праксе - поручује и Зоран Мартиновић, државни секретар Министарства рада, запошљавања и социјалне политике. - У наредном периоду мора се обезбедити одржив и сталан ниво запошљавања, кроз одговарајуће мере, за шта је потребно издвојити и више средстава у буџету јер је међу младима између 15 и 24 године стопа запослености само 14 одсто, док је стопа незапослености око 50 одсто.

Са којим парама, међутим, нико не нуди одговор. А кројачи буџета и даље терају своју причу. Укупан износ средстава за активне мере запошљавања је само око 0,1 одсто БДП-а што је, сагласни су наши саговорници, недовољно и “у стандардним условима”, а посебно током економске кризе.

БЕЖАНИЈАМЕЂУ онима који су у последњих годину - две напуштали радна места било је 21,9 одсто младих. Руке од свега масовно су дизали они који плату зарађују бавећи се трговином, где су 35,2 одсто отказа дали управо млади. Најмање се бежало из финансија па је тако у укупном броју “одлазећих” кадрова само 4,4 одсто било млађег узраста. Резултати истраживања су показали да је највише младих напуштало послодавце код којих су били ангажовани на пословима где су и запошљавани нови - физички и помоћни радници, комерцијалисти, трговци, лифт монтери, брусачи...

Зато је, рачунају у синдикатима и послодавачким удружењима, потребно радикално повећање ових средстава на минимално 0,25 одсто БДП, што би и даље било тек половина просечних издвајања за активне мере у ЕУ.

А док се то не догоди, за младе у Србији и даље ће највећа амбиција бити да се убаце у неко државно или јавно предузеће, или пак локалну самоуправу. Тај је закључак резултат истраживања, које је спровела Унија послодаваца Србије у сарадњи са Савезом самосталних синдиката Србије и УГС “Независност”.

Колике ће им за то бити шансе, упитани су послодавци у анкети. А њих 54 одсто је одговорило да у наредном периоду нема у плану ново запошљавање. Простора за нове послове, ипак, има.

- Брзи технолошки развој мења и слику тржишта рада, посебно на страни потражње, тако да нестаје потреба за великим бројем застарелих занимања и послова, али се истовремено јавља потражња за новим, какви су и “зелени послови” - тумачи Љиљана Павловић, аутор истраживања.

Она наводи да ће послодавци у наредним месецима бити отворени и за упошљавање продаваца, касирки, инжењера, агената за осигурање, банкара, маркетиншких и информатичких генија... Такав је тренд примећен и у блиској прошлости:

- Током последњих годину дана учешће младих у структури новозапослених највеће је било у финансијској делатности, где је међу новим кадровима чак 74,3 одсто имало мање од 30 година.

Најмање је подмлађено грађевинарство. Овде су послодавци предност давали старијим и искуснијим. Тек сваки десети “новајлија” је у крштеници имао уписане ране осамдесете.

НЕ ВОЛЕ РАДНО ВРЕМЕМЛАДИ су, каже Павловићева, више склони да раде скраћено, или на привременим и сезонским пословима у односу на одрасле. Она додаје и да је скоро половина младих запослена у неформалној економији, што је знатно више у односу на укупно становништво.

- У трговини је учешће млађих од 30 година у укупном броју новозапослених половично (54,2 одсто), баш такав је и просек када се саберу све делатности - закључује Павловићева.

Истраживање је међутим указало и на још један проблем - дефицит предузетничког духа и иницијативе међу онима који би требало да носе свет. Стопа samozапослености међу младима у Србији је испод шест одсто, док је у Европи она у најмању руку дуплу већа.

- Већина младих у Србији потиче из породица без икаквог предузетничког искуства, јер је већина послова доскора била сконцентрисана у државним и друштвеним предузећима - наводи разлоге за овакву статистику Љиљана Павловић. - Друго, неповољан регулаторни оквир наслеђен из последње деценије двадесетог века, као и недостатак пара за отпочињање посла и неразвијене услуге пословног саветовања додатно отежавају предузетништво младих.

ОДБИЈЕНИЦЕ

СВИ који су у последњих годину дана одбили да упосле нове младе кадрове су као разлог за своје одбијање навели да кандидати не прихватају понуђене услове рада, или да не поседују потребно радно искуство. Део анкетираних је навео и недостатак знања и вештина, а међу другим добијеним одговорима су и смањен обим пословања, недостатак посла и распродаја имовине.

Хоће ли „Петрохемија” у стечај?

Два синдиката панчевачког петрохемијског комплекса позвали запослене на протестни збор 5. новембра

Панчево – Хоће ли руководство панчевачке „Петрохемије” ускоро бити у ситуацији да објави како је за фабрику и државу јефтиније да заустави производњу него да ради? Представници два од три синдиката мисле да помињање таквих слутњи, уз реч „стечај”, није неприлично, јер једином нашем произвођачу петрохемикалија нико не гарантује скори и безбедан начин обнове производње, обустављене 9. јула. Синдикалисти су запослене позвали да 5. новембра испред управне зграде фабрике одрже протестни збор и затраже од руководства фирме и државе објашњења која се тичу опстанка „Петрохемије”. Синдикат „Независност”, који се од упућивања радника на принудни одмор држи уздржано, није подржао овај позив.

Трачак наде, како кажу Миша Фарага, председник Самосталног синдиката „Петрохемије”, и Зоран Обрадовић, његов колега из Синдиката инжењера и техничара, појавио се крајем августа када је објављено да почиње модернизација и реконструкција погона за производњу полиетилена високе густине, али је следила одлука руководства фабрике да се на принудни одмор упути 1.400 од 1.800 запослених, уз накнаду од 65 одсто плате.

По закону, менаџмент може на плаћени одмор упутити раднике највише на 45 радних дана, а тај рок истиче 3. новембра. Два синдиката траже да се после тог рока сви запослени врате на посао. Кажу, сва је прилика да руководство „Петрохемије”, тако им је бар речено у Министарству за рад, дозволу за продужење принудних одмора неће добити.

По плану обнове производње који је усвојен пре неки дан на састанку Надзорног одбора, погони би у Панчеву требало да почну обнову производње тек крајем новембра, док би нови погон полиетилена високе густине за старт био спреман тек 25. децембра. Да невоља буде већа, кажу Фарага и Обрадовић, стигла је одлука владе да се од 1. октобра уводи акциза од 20 одсто на фракцију Ц4 која се производи у Панчеву и шаље у елемирску Фабрику синтетичког каучука, која такође послује у оквиру „Петрохемије”.

– Фабрика синтетичког каучука требала је да обнови производњу 1. новембра, јер смо у Турској набавили 20.000 тона фракције Ц4, али је стигла одлука о увођењу акциза. Накнадно нам је поручено да има наде да се акциза укине, али да све мора да чека скупштинску одлуку. Увођење акцизе би „Петрохемију” коштало годишње 20 милиона евра и са њом бисмо одмах могли да закатанчимо капију, а чекање да се она укине онемогућава нас, опет, да радимо и зарадимо и себи и држави – каже Миша Фарага.

Синдикати траже од Министарства за рад да не продужи трајање принудних одмора до 31. децембра, како руководство фабрике тражи, и не сумњају да ће у понедељак добити подршку запослених. Министарство финансија се подсећа да је било организатор састанка 17. августа, када је обећано доношење „целовитог решења” за проблеме „Петрохемије”, а до сада није формирана ни радна група која би требало да формулише мере за обнову производње.

Синдикати подсећају да су по шестомесечном обрачуну задужења „Петрохемије” била већа од 332 милиона евра и да су до сада свакако нарасла. Фабрика нема гаранција државе да ће се наставити редовно снабдевање њених постројења гасом и струјом, када производња буде обновљена, јер се „Србијагасу” и Електропривреди дугују велике паре.

Миодраг Шашић

http://www.politika.rs/rubrike/Drustvo/U-zdravstvu-15_000-zaposlenih-radi-bez-ugovora-sa-RFZO.sr.html

У здравству 15.000 запослених ради без уговора са РФЗО

Многе установе у блокади, јер неуговорене раднике плаћају од новца РФЗО за лекове

Неке болнице успевају да пруже услуге пацијентима без ангажовања стручњака које би морале саме да плаћају

Готово да нема болнице у Србији, где менаџмент здравствене установе није закључио уговор о раду са стручњацима који им недостају, а које онда плаћају сами. Зависно од величине установе, негде је тако запослено само пет или десет радника, а негде и више стотина. Они се воде као „вануговорни” радници, што значи да новац за њихове плате не стиже од Републичког фонда здравственог осигурања(РФЗО).

– Фонд плаћа само запослене у здравству, који су уговорени према кадровском плану Министарства здравља, и то је 105.000 запослених. Проблем се појавио када су многе установе ушле у блокаду, између осталог и због тих неуговорених радника, јер када установа не може да их плати сама, плаћају их из средстава које им РФЗО пребацује за санитарски материјал или лекове – казала је јуче за „Политику” Сања Миросављевић, пи-ар РФЗО.

Прецизне статистике о броју ових радника нема, али процена је да у здравству Србије има 120.000 запослених, па се тако стиже до броја од неких 15.000. Бивши министар здравља, др Зоран Станковић први је покренуо ову тему наводећи да је у Србији тако запослено око 13.600 особа.

У Клиничком центру Србије (КЦС), у овом часу мимо уговора са РФЗО, запослено је више од 500 радника различитих профила – од лекара специјалиста, клиничких лекара, виших медицинских сестара, обичних медицинских сестара до сервирки и административног особља, али у овој установи кажу како ове раднике финансирају из сопствених средстава, а зато што за њиховим ангажовањем има потребе.

У КЦ Војводине у овом часу има 205 запослених које плаћају из сопствених средстава, потврдила је јуче за „Политику” покрајинска секретарка за здравство, социјалну политику и демографију професорка др Весна Копитовић.

– У новом Ургентном центру у Новом Саду, за нешто више од две године од почетка рада, урадили смо 200.000 прегледа, 9.100 операција, 225.000 лабораторијских анализа и 71.000. Ми смо од кадрoвске комисије у Министарству здравља тражили 56 лекара и 273 здравствених радника, а добили смо пет лекара и пет сестара. Како су нам одбили пријем нових људи,

морали смо да прерасподелимо постојеће запослене који су сада преоптерећени и раде на два места. Зато смо морали да примимо неуговорене људе, а цео проблем лежи у лошој комуникацији између Института за јавно здравље Војводине, националног Института „Батут” и комисије Министарства здравља – објашњава др Копитовић.

Наша саговорница каже како ова установа није у губицима због ових вануговорних радника, „јер не може се за њихове плате узети из друге зацртане ставке”.

– Борим се да РФЗО убудуће новац даје без одређивања, већ у маси, а да директор сам прерасподељује. Дајте шансу директорима да буду менаџери – каже покрајинска секретарка, која негира тврдње да директоре треба прозивати због болница у губитку, јер практично нема болнице која није у дуговима, а то значи да систем плана мреже и кадровске политике – не ваља.

У Клиничком центру „Ниш”, крајем прошле године, мимо уговора са РФЗО, било је запослен 191 радник, а образложење надлежних је било да на неким одељењима без њих није могуће организовати посао.

Новоименовани директор КЦ „Ниш” доцент др Зоран Радовановић, овај број је смањио за двадесетак, када им је истекао уговор на одређено време.

– Не могу те људе да истерам на улицу преко ноћи, они имају породице, а примани су на замене. То су махом сестре, чистачице, помоћно особље...То клинички центар на месечном нивоу кошта седам до осам милиона динара, а за тих 70.000 евра могли бисмо да купимо два сета инструмената за хируршке сале. Ипак, нисмо ми били никада у блокади – каже др Радовановић.

Он објашњава да има озбиљан проблем са недостатком лекара: искусни су одлазили у пензију, а други нису примани. Каже да свакодневно зове и Министарство здравља и РФЗО, чак шаље спискове лекара са годиштима да се види колико је неопходно подмладити кадар.

– Молим да ми одобре пријем нових лекара. Следеће године у пензију ми одлази шесторо лекара са неонатологије, за пет, шест година у пензију ми иде петоро анестезиолога, а 14 година је потребно лекару да дође до субспецијализације и самосталне оспособљености за рад... – наводи др Радовановић.

У Гинеколошко акушерској клиници „Народни фронт”, у овом часу имају свега петоро запослених које морају да плаћају сами, а крајем прошле године тај број је био 11. Директор ове установе професор др Душан Станојевић каже да су неки од радника отишли, као и да у овом часу имају само једног лекара у вануговорном односу, а и он ће од Нове године, када у пензију одлази старији колега, добити радно место. Међу вануговорним радницима су портир и спремачице, за којима има потребе због честих боловања.

Оливера Поповић

Само 500 слепих и слабовидих особа има посао

За слепо децу нису обезбеђени бесплатни уџбеници на Брајевом писму

Иако у нашој земљи живи око 12.000 слепих и слабовидих људи, само 500 њих има радну књижицу, док се на евиденцији Националне службе за запошљавање (НСЗ) налази 170 особа са оштећењем вида. Највећи број њих на посао чека дуже од десет година, а секретар Савеза слепих Србије Драгиша Дробњак у разговору за „Политику” каже да велики број послодаваца има предрасуде према знањима и способностима људи са инвалидитетом и оцењује да мере подршке које је донела НСЗ нису довољно подстицајне када је у питању запошљавање особа са тешким инвалидитетом.

„Слепе и слабовиде особе се школују за релативно мали број занимања, а велики број тих професија је отишао у „историју”, као што је посао телефониста. Друга најчешћа професија јесте занимање масера, али све већи број послодаваца тражи физиотерапеуте са вишом школом, а слабовиди углавном имају средњошколско образовање. Додатни проблем представља чињеница да само седам одсто слепих особа има факултетско образовање, а велики број послодаваца осим универзитетске дипломе тражи и савршено познавање компјутерских вештина и бар једног страног језика”, каже Драгиша Дробњак.

Он додаје да Закон о професионалној рехабилитацији и запошљавању особа са инвалидитетом не садржи довољно стимулативних мера за послодавце када је у питању запошљавање особа са тешким инвалидитетом, па они углавном запошљавају особе са лакшим хендикепом. У неким европским законима се запошљавање особа са тешким инвалидитетом „третира” као запошљавање две особе, додаје Дробњак.

Секретар савеза слепих констатује да се ствари нису побољшале ни са увођењем инклузивног образовања и додаје да слепа и слабовида деца све чешће иду у редовне школе, али немају стручну подршку ни уџбенике на Брајевом писму, као ни уџбенике који су штампани са увећаним словима тако да они буду видљиви за слабовиде. Иако деца у редовним школама добијају бесплатно уџбенике, за слепе нису обезбеђени бесплатни уџбеници на Брајевом писму.

„На тај проблем смо указивали Министарству просвете, заштитнику грађана и повереници за заштиту равноправности, јер сматрамо да се без савременог образовања не може поправити наш положај на тржишту рада”, каже Дробњак.

Стручњаци Националне службе за запошљавање истичу да се на евиденцији ове службе налазе 82 слепа и 88 слабовидих лица, а највећи број њих на посао чека дуже од десет година. Они истичу да се особе са оштећењем вида најчешће запошљавају као физиотерапеути и масери и додају да слепе и слабовиде особе могу да обављају различите послове самостално или уз потребу за прилагођавањем радног места или послова.

„Национална служба спроводи програм рефундирања трошкова подршке особама са инвалидитетом, које се запошљавају под посебним условима. Програмом се послодавцима који запошљавају особе са инвалидитетом обезбеђују средства за прилагођавање радног места, као и

средства за рефундирање трошкова за радног асистента, који се ангажује на пружању стручне подршке особама са инвалидитетом.

Слепе и слабовиде особе које се налазе на евиденцији НСЗ укључујемо у информатичке обуке уз обезбеђен говорни софтвер, обуке за оператере у кол-центрима, као и у јавне радове”, истичу у Националној служби за запошљавање.

К. Ђорђевић

http://www.danas.rs/danasrs/drustvo/uzbunjivace_maltretiraju_i_kaznjavaju_na_poslu.55.html?news_id=250442

Конференција о заштити особа које указују на корупцију

Узбуњиваче малтретирају и кажњавају на послу

АУТОР: М. Д. М.

Београд - Узбуњивачи, људи који пријаве случајеве корупције у Србији, не уживају заштиту, већ често бивају кажњавани, отпуштани са посла и малтретирани само зато што су у свом предузећу пријавили тешке облике малверзација. Управо зато потребно је донети закон који ће људима који пријаве корупцију обезбедити адекватну заштиту, наглашено је јуче на дискусији о заштити узбуњивача, који је организовао портал Пиштаљка у сарадњи са Удружењем узбуњивача Босне и Херцеговине.

Владимир Радомировић, главни и одговорни уредник Пиштаљке, истакао је да грађани Србије немају поверења у институције, о чему сведочи мали број пријава за корупцију. Према његовим речима, овом порталу је за нешто више од две године стигло чак 2.000 пријава, од чега су објављена 22 текста, поткрепљена доказима.

Када је реч о закону за заштиту узбуњивача, који је тренутно у припреми, Радомировић је истакао да он мора да садржи јасне одредбе како би се заштитили узбуњивачи.

- Захтеваћемо да се одмазда на узбуњиваче третира као кривично дело. Такође, требало би основати фонд како би узбуњивачи који су остали без посла добијали надокнаде док се не заврши судски поступак и док се врате на посао. Важно је да се закон равноправно односи и на приватни и на државни сектор, а да осим корупције и злоупотребе положаја буду обухваћена и кривична дела угрожавања безбедности грађана и угрожавања животне средине. На пример, има особа које имају доказе да су поједине приватне фирме испустиле опасне хемикалије у реку и они морају бити заштићени, указао је Радомировић.

Вишња Мариловић, председница Удружења узбуњивача Босне и Херцеговине, истакла је да су и узбуњивачи у БиХ у изузетно тешком положају.

Мариловићева је радила у државном предузећу, а када је пријавила корупцију, добила је отказ и била изложена бројним претњама.

- Министарство унутрашњих послова Босне и Херцеговине ми је након пријава да прете смрћу како мени тако и мојим синовима пружио адекватну заштиту. Међутим, и даље немам посао, а судски поступак траје неочекивано дуго, указала је Мариловићева.